

Tydzień 1: Obdarowani życiem / Dzień 1: Rdz 1,26-31

A wreszcie rzekł Bóg: «Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi!» Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: «Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi». I rzekł Bóg: «Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem. A dla wszelkiego zwierzęcia polnego i dla wszelkiego ptactwa w powietrzu, i dla wszystkiego, co się porusza po ziemi i ma w sobie pierwiastek życia, będzie pokarmem wszelka trawa zielona». I stało się tak. A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre. I tak upłynął wieczór i poranek – dzień szósty.

* * *

Na początku modlitwy uświadom sobie, że stajesz przed Bogiem i chcesz z Nim rozmawiać. On jest teraz obecny przy Tobie. Po uczynieniu znaku krzyża poproś Go o łaskę skupienia na modlitwie, aby to Duch Święty ją prowadził i usuwał wszelkie przeszkody, oraz aby oczyszczał Twoje myśli, zamiary i decyzje i kierował je ku większej chwale Boga.

Wchodząc w modlitwę przypomnij sobie tekst, który będziesz rozważać (możesz go jeszcze raz przeczytać), a następnie zaangażuj swoją wyobraźnię. Tu możesz przywołać w pamięci zdjęcie Twoich rodziców lub rodzeństwa, dziadków albo zdjęcie Twoich dzieci. Popatrz na ten obraz, zwróć uwagę na szczegóły: wspólne cechy rodzinne, kolor oczu, włosów, podobne zachowania.

Poproś teraz Pana o owoc modlitwy. W dzisiejszej modlitwie **poproś o odkrycie życia jako daru.**

1. A wreszcie rzekł Bóg: «Uczyńmy człowieka». Bóg mocą Swojego Słowa stwarza człowieka. Istnienie świata i ludzi nie jest owocem przypadku, ale tego, że tak chciał Bóg. Każdy z nas jest dziełem Bożego Słowa i każdy jest przez Boga chciany, kochany i niezbędny. Miłość Boga jest podstawową przyczyną i źródłem całego stworzenia. Powołując do istnienia świat, Bóg mówi „Niech się stanie!”, zaś stwarzając człowieka Bóg używa formy osobowej: „Uczyńmy!” To pokazuje jak wielką godność ma ludzkie życie – jest ono świętym darem „żyjącego Boga”. Dziś, rozpoczynając rekolekcje, spróbuj sięgnąć do początku swojego życia. Możesz spojrzeć też na swoją codzienność, na pracę, relacje, przyjaźnie, i zapytać siebie: Kim dzisiaj jestem? Co jest dla mnie darem, łaską? Komu zawdzięczam to, kim jestem?

2. Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz. Tak jak Bóg dzieli się swoją miłością wewnątrz Trójcy Świętej, tak samo człowiek jest stworzony do relacji z Bogiem, z innymi ludźmi, ze światem. Każdy z nas może odnaleźć swoje odbicie w rodzicach, dziadkach; jesteśmy podobni do naszych braci, siostr. Tak samo nasi rodzice, dziadkowie widzą wiele wspólnych cech w nas, w naszym wyglądzie,

czy zachowaniu. Często to podobieństwo widać bardzo wyraźnie i nie możemy się go wyprzeć. Podobieństwo do Boga nie jest naszym dziełem ani skutkiem ludzkich wysiłków, ale jest darem Bożej hojności. Bóg Stwórca umieścił Swój obraz w każdym człowieku jako pieczęć i potwierdzenie pokrewieństwa między Bogiem i człowiekiem. Bóg Ojciec nie może wyprzeć się tego pokrewieństwa ani zapomnieć o żadnym swoim dziecku. Stworzenie człowieka na obraz Boży pozwala także zobaczyć, jak bardzo jesteśmy obdarowani przez Stwórcę. Bóg nieustannie obdarza nas Swoimi darami, przede wszystkim darem życia, wolności, przyjmowania i dawania miłości, wrażliwości na piękno, a także osobistymi talentami i zdolnościami. Żadne inne stworzenie nie otrzymało tak wielkiej łaski.

Zauważ, co Bóg uczynił dla Ciebie. Nazwij Jego dary. Jak dziękujesz Bogu za dar życia? Za co jeszcze chcesz Bogu podziękować?

3. A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre. W swojej ogromnej miłości Bóg przemawia do człowieka jak do przyjaciela. Powierza mu stworzony przez siebie świat i czyni odpowiedzialnym za niego. Ale nie zostawia człowieka samego. Daje mu swoje błogosławieństwo, zapewnia o pomocy. Daje też zadanie rozwijania życia na ziemi. W świecie stworzonym przez Boga wszystko czemuś służy i wszystko jest dobre. O ile wszystkie stworzenia były „dobre”, to człowiek jest z natury „bardzo dobrym” dziełem Boga. W serce człowieka Bóg wpisał prawo naturalne – każdy człowiek jest obdarzony sumieniem i poczuciem odpowiedzialności i ma zdolność, by szukać i czynić dobro.

Czym dla Ciebie jest Boże błogosławieństwo? Co rodzi się w Twoim sercu, gdy słyszysz, że Bóg stwarzając Ciebie mówi, iż jesteś Jego bardzo dobrym dziełem?

Możesz też poprosić Boga o błogosławieństwo i prowadzenie podczas tych rekolekcji.

Na koniec porozmawiaj z Bogiem o tym wszystkim, co zrodziło się w Twoim sercu pod wpływem dzisiejszej modlitwy. Wypowiedz przed Nim swoje uczucia – lęku, niepewności, ale może i nadziei na prawdziwe spotkanie. Bądź szczery przed Panem. Możesz Mu podziękować za to, co odkryłeś lub poprosić Go o coś, czego bardzo potrzebujesz. Porozmawiaj z Nim przez chwilę serdecznie – jak przyjaciel z przyjacielem. Na zakończenie pomódl się słowami modlitwy „Ojcze nasz”.